



לא על החסה לבדה

כל ה"קרניבורים" וטוחני הבשר - שלום. זהו מכתב כנה מצמחוניתי, שגילתה שהחלק הקל בצמחונות הוא היותר על הבשר, ואילו החלק הקשה הוא ההתמודדות איתכם, טורפי העל, הרואים בי סוג של חולת נפש. אז מה דעתכם שנשבור כמה מיתוסים ונבהיר אחת ולתמיד את הסוגיה, על מנת שנוכל לאכול זה לצד זה, זאב לצד כבשה.

מיתוס מספר 1: אוכל לא מתחיל ונגמר בבשר ולכן השאלה "אז מה את כן אוכלת?!" הנאמרת בפליאה ומלווה בהרמת גבה, מיותרת. כל מה שאתם מתייחסים אליו כ"תוספות" הוא אוכל לכל דבר. אין מאכל אותו לא ניתן להסב לגרסה צמחונית, ואפילו חברות המזון לא מפלות אותנו לרעה. לכן, הסירו דאגה מליבכם - אנחנו שבעים.

מיתוס מספר 2: במידה והיה צורך שהאוכל יחזיר את נשמתו לבורא על מנת להגיע אלי לצלחת - אני לא מעוניינת. ככלל, אם זה נשם פעם, או במקרים של מנות מסוימות עדיין נושם בעודו מפרפר על המגש - אז לא בקיבתי.

מיתוס מספר 3: סמסטר קודם נאלצתי לקחת קורס ב"מדעי הצמח", שזה ממש לא כמו שזה נשמע, זה יותר גרוע. אני יודעת שצמחים נושמים, אני אפילו יודעת בדיוק איך, אבל כל קשר בין זה לבין הטיעון המטופש ש"גם לצמחים יש רגשות" הוא במילים פשוטות - בולשיט. לטובתכם עדיף שתמצאו טיעון חדש ואם אפשר, ברמה של מעל כיתה ד', תודה.

מיתוס מספר 4: באותו נושא, אני מודעת לכך שסביר להניח כי העובדה שיש לי שיניים טוחנות, מוכיחה שאבותיי הקדמונים הזדקקו להן כדי לתלוש נתחים מהפולקע, אבל גם בתוספתן שלי אני לא משתמשת, ועל זה עדיין לא שמעתי אתכם מתלוננים.

מיתוס מספר 5: צמחונות ואנמיה הם לא עסקת חבילה, לא הבחנתי שסימונו במדבקת "סוג ב" את השקית, כשסיימתי לתרום דם. הבעיה באנמיה היא לא חוסר בברזל, אלא אי-ספוגה יעילה שלו בדם. ישנם גורמים תורשתיים המשפיעים על ספוגה ברזל, עליהם אין לנו שליטה, אבל אנחנו יכולים לשלוט בתזונה שלנו, שכן ברזל קיים לא רק בבשר. כמו בכל דיאטה, הכול תלוי בכוח רצון, וצמחוני רציני לא ייפול בבדיקות הדם שלו לעומת אוכל בשר, לעיתים אפילו יעקוף אותו בסיבוב, בגלל משהו שנקרא כולסטרול, והעובדה שבסויה אין הרבה ממנו.

מיתוס מספר 6: קוראים לזה טופו ולא טפן, ואל תשאלו אותי מה הטעם של זה, כי האמת היא שאין לי מושג.

מיתוס מספר 7: טכנית, יש אחוז גבוה יותר של בשר בהמבורגר טבעול מאשר בביג-מק של מקדונלדס.

מיתוס מספר 8: אמנם אני לא צמחונית נודניקית ובכל מסעדה אמצא מה לאכול, אבל למקם ארוחות משפחתיות ב"אוזי" או ב"אל גאוצו" שנה אחרי שנה, זה קצת אכזרי, בכל זאת, יש גבול לכמה חומוס-צ'יפס-סלט בן אדם יכול לטחון.

מיתוס מספר 9: אני יודעת שהרעיון הבא יהיה לכם קשה לתפיסה, אבל באמת תנסו. אם לא רצינו לאכול משהו שבושל ביחד עם בשר, זה לא כי אנחנו פדנטים, אנחנו פשוט לא אוהבים את הטעם של בשר. בחיי, זה קורה.

מיתוס מספר 10: זה לא סוף העולם אם צמחוני מגיע לארוחת ערב, מקסימום, תקשרו אותו בחוץ שילחך קצת עשב או חמציצים, זה בסדר, אנחנו לא בררנים.

אינני נושאת הדגל של הצמחונים כולם באשר הם, לכן, אם מישהו חושב אחרת או נפגע - סליחה חבש"ך, לי יש טור ולכם אין...סתם, יש כתובת לפידבק למטה - אז השמיעו קול.

לפידבק: tamarhar@bezeqnet.int

אתר המוקדש לצמחונות:

<http://www.anonymous.org.il/veg.htm>

רביעי

טנגו ארגנט

גלעד

רינת א

שחר

עמיחי

עם צמד ה

וריקרדו

מופע טנגו נוס

פיטנגו

רפרטואר עשיר

פיאצ

יום של

אולם זונ

מחיר כרטיס

מספר

לפרטים ועדכו